

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS DE
L'ACADÈMIA DE JURISPRUDÈNCIA I LEGISLACIÓ
DE CATALUNYA DURANT EL CURS 1999-2000

per

ROBERT FOLLIA I CAMPS

L'obertura oficial del curs 1999-2000 tingué lloc el 30 de novembre de 1999. S'han celebrat en total 16 sessions, algunes d'elles fora de la seu de l'Acadèmia. Cal destacar en aquest curs que per fi s'ha pogut assolir el desig, tan temps esperat, de publicar la Història de l'Acadèmia, de la que parlarà en el seu discurs el President.

Podríem resumir l'activitat d'aquest curs de la següent manera:

El 30 de novembre, com s'acaba de dir, tingué lloc l'obertura de curs.

L'acte fou presidit per l'Excm. Sr. Josep-D. Guàrdia i Canela, a qui acompanyaren en la Presidència el Degà de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Barcelona, Excm. Sr. Jaume Alonso-Cuevillas, el President del Consell General de l'advocacia espanyola, Excm. Sr. Eugeni Gay, el vice-president primer del Parlament Honorable Sr. Higiní Clotas, el Síndic de Greuges de Catalunya, Honorable Sr. Antón Cañellas, la Directora General de Dret i Entitats Jurídiques Il·lma. Sra. Teresa Cervelló, el Degà de l'Il·ltre. Col·legi de Notaris, Il·lm. Sr. Fèlix Belloch, el Vice-Degà Autòmic dels Registradors de la Propietat i Mercantils de Catalunya, Il·lm. Sr. Plàcid Prada, el Degà dels Jutjats de Barcelona, Il·lm. Sr. Joaquim Bayo i la Degana del Col·legi de Procuradors, Il·lma. Sra. Anna Molerés.

Actuà de Secretari el Sr. Follia.

Obrí l'acte el President, donant la paraula al Secretari perquè llegís la memòria del curs 1998-1999.

Tot seguit feu la seva entrada a la Sala, el nou acadèmic Il·lm. Sr. Joan-Josep López Burniol, acompanyat dels seus padrins, i el President li donà la paraula perquè llegís el seu discurs d'ingrés sobre el tema «LA RESURRECCIÓ DELS CAPÍTOLS MATRIMONIALS».

Començà el Sr. López Burniol assenyalant l'aparició de nous fets en la societat catalana i en general en tota la societat, com són:

1. La secularització del dret de família.
2. L'equiparació de la dona a l'home.
3. La igualació dels fills siguin o no matrimonials.
4. La generalització del dret de propietat i la trivialització del fet successori.

Fets tots aquests que, junt amb el canvi ideològic que ha afectat la família durant aquest últim temps, han provocat la crisi definitiva de l'estructura patriarcal d'aquella i demanen noves solucions.

Feu esment de que cada vegada més s'admet l'existència de veritables negocis jurídics del dret de família, el que fins ara semblava impossible donat que les qüestions familiars s'entien de Dret públic. I partint dels clàssics capítols matrimonials, avui pràcticament inexistents o almenys en franca decadència, proposa fer servir aquest instrument per regular les noves necessitats familiars, que precisament es fan més paleses en el moment de ruptura del matrimoni, per causa de separació o divorci.

La causa —digué— dels capítols ja no és exclusivament una «causa matrimonii», cenyida a les situacions de normalitat matrimonial i a la dissolució del vincle per mort d'un dels cònjuges. L'esmentada causa s'ha ampliat a la contemplació de les situacions de patologia matrimonial, el que resultava inevitable després de l'admissió del divorci. Perquè no podia extreure's indefinidament del lliure joc de la voluntat de tots dos cònjuges, contractualment formalitzada, la regulació de les conseqüències de la seva separació o divorci, o de la nul·litat del seu matrimoni. Cap així sostenir que s'ha ampliat la funció dels capítols fins a estendre-la al que podria, metafòricament, denominar-se «contractació d'enderrocament», és a dir, aquella que té per objecte pactar les pautes que facilitin eventualment, en el seu moment, la sortida d'una determinada situació de convivència jurídica transcendent, que ja no és per definició i necessàriament, «per tota la vida».

Així es podria regular des d'un principi, entre altres punts: la modalització de la presumpció de comunitat de l'art. 40 de CF, la predeterminació de la compensació econòmica per raó de treball establerta per l'art. 41, una possible exclusió del caràcter de vivenda comú (si no hi ha fills) i molt especialment la creació d'un fons patrimonial familiar.

Potser algunes d'aquestes solucions —digué— no tindrien directament eficàcia, però servirien de base per el conveni regulador que es subscrigués en el seu dia.

Li contestà el Sr. Puig Salellas, que després de fer la *laudatio* del Sr. López Burniol feu un detingut estudi del que significaren els capítols matrimonials en una societat agrària, societat ara cada vegada menys important, el que ha portat la davallada del nombre de capítols. I diu, que encara que li agradaria, no veu massa clar que els capítols puguin servir com una mena de conveni regulador de caire anticipat.

Conclougué l'acte el President, recordant al gran jurista Jaume de Càncer que dóna el nom a la medalla del nou acadèmic. Recordà al que la va portar abans, el Sr. Porcioles i Colomer, qui, segons Josep Pla, era un autèntic *homenot*, un home gran, una persona dotada de gran humanitat i d'aquelles virtuts fins i tot etimològicament vinculades a la grandària: va ser —digué— magníficent, pensant i actuant en gran i magnànim.

Finalment destacà les qualitats del nou Acadèmic, com a Notari, com a jurista, com a publicista en general, i com a Magistrat d'Andorra, fent especial esment a la seva participació en la Revista Jurídica de Catalunya de la que va recordar el seu discurs del centenari.

El 14 de desembre, en sessió ordinària, tingué lloc el debat sobre el discurs d'ingrés del Sr. López Burniol. Aquest recalçà que al seu despatx es presentaven, cada vegada més, casos de veritables negocis jurídics de família, diferents de la regulació clàssica dels capítols i que moltes vegades volien resoldre problemes enfront d'una possible dissolució. I que inclús les parelles de fet demanaven sovint una regulació. I que s'havien de cercar solucions als nous problemes i potser res millor que el motlle clàssic dels capítols matrimonials.

A la mateixa sessió el President llegí una nota sobre les Acadèmies catalanes, totes elles Corporacions de Dret Públic, i per tant vinculades a l'Administració Institucional. Parlà de les reunions que havien tingut i demanà un estudi amb profunditat sobre el que han estat, són i poden ésser les acadèmies en general i suggeriria la preparació d'un Decret que regulés els aspectes menys conflictius del règim jurídic de les acadèmies.

L'11 de gener de 2000 el Sr. Mullerat feu una detallada comunicació sobre «La Multipropiedad», en la que després d'estudiar la Directiva Comunitària i la Llei espanyola de 15 desembre de 1998, assenyala com a principals defectes de la mateixa:

- Que sembla regulada des de la por.
- Que té poca flexibilitat.
- Que és massa casuista.
- Que és també massa formalista.
- Que és excessivament protectora dels drets de l'usuari.
- I que té un efecte contrari al mercat únic europeu.

El 25 de gener el President donà compte que el membre d'aquesta Acadèmia, Sr. Albaladejo, havia estat nomenat President de la Reial Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Madrid i el Sr. Vallet de Goytisolo, President honorari.

En la mateixa sessió el Sr. Rebés llegí la seva comunicació sobre «Donació, extracció i trasplantaments d'òrgans». Especial referència al Reial Dretet 2.070/1999 de 30 de desembre.

Després d'estudiar la Llei i les modificacions o complements que el Reglament comporta, exposà les següents CONCLUSIONS:

—El concepte de trasplantament *s'ha ampliat* ja que avui comprèn també parts d'un òrgan.

—Intueixo que la cirurgia substitutiva d'alotrasplantament serà desplaçada per la de xenotrasplantament. Arribarà un moment que, llevat de supòsits molt excepcionals, no caldrà el trasplantament ja que s'haurà solucionat la patologia amb les cèl·lules *stem* o cèl·lules *mare*.

—La Llei reguladora és una norma que destaca per la seva *brevetada i claredat* i força *completa*, per regular una matèria *complexa*.

—És també *avançada* ja que afavoreix els trasplantaments i alhora és *respectuosa* amb els drets en presència.

—La Llei és rotunda amb els principis de *gratuitat que es proclama per a tothom*, però de *no onerositat, consentiment informat, de donació presumpte universal*, en cas de mort.

—El reglament adaptat a les noves realitats introdueix *el concepte de mort cardiorespiratòria i equitat en la selecció i accés al trasplantament*. Remarca *l'afectació de l'òrgan a una millora substancial de persona determinada* i prohibeix la *publicitat*.

—El reglament pot plantejar algun dubte per fer els diagnòstics de mort (cardiorespiratòria o cerebral), en aquests supòsits la interpretació ha de ser *restrictiva a la declaració de la mort*.

—Si hi ha dubtes respecte a la voluntat del difunt respecte de la donació, la interpretació ha d'afavorir la donació.

El 8 de febrer el Tresorer Sr. Bassols va presentar i es va aprovar l'estat de comptes del curs passat.

I en la mateixa sessió presenta una comunicació sobre «Una possible reforma de la Llei 13/1990 de 9 de juliol, de l'acció negatòria, les immissions, les servituds i les relacions de veïnatge». Exposà que el motiu de la mateixa era complementar l'informe que el curs passat es va lliurar a la Conselleria de Justícia, en vista al futur Codi Patrimonial. La seva exposició i debat es perllongà en la següent sessió.

El 22 de febrer el Sr. Bassols continua la seva exposició que fou àmpliament debatuda. Es refereix a aspectes concrets de la llei, com l'anomenada servitud del propietari, la supressió de la culpa o dol perquè una intromissió sigui qualificada d'il·legítima, la possible constitució de les servituds per decisió judicial, la possible regulació de les servituds de «estrep o petge de presa», i diversos punts que fan difícil resumir en aquesta memòria.

El 7 de març, i en el Pati de Columnes del Col·legi d'Advocats tingué lloc la presentació de la reedició, després de 40 anys, del llibre de l'acadèmic Sr. Badenes *Metodología del Derecho*, amb un pròleg d'actualització d'ell mateix.

Presidiren l'acte els Excms. Srs. Jaume Alonso-Cuevillas i Josep-D. Guàrdia i Canela, Degà del Col·legi d'advocats i President de l'Acadèmia, respectivament.

Presentà l'acte el Sr. Alonso-Cuevillas, recordant els lligams de la seva Corporació amb l'Acadèmia i l'alegria que comporta veure reeditar un llibre després de 40 anys, el que prova —digué— la seva utilitat.

Tot seguit el Sr. Guàrdia feu una detallada semblança del Sr. Badenes, recordant que fou un eficient Tresorer i un curós Secretari i que continua essent un dels més assidus assistents a les sessions ordinàries.

Feu la presentació del llibre l'Acadèmic Sr. Martínez Sarrión fent esment de la importància de la Metodologia, recordant el mètode dels nostres teòlegs-juristes que els portava per l'ensenyament del Dret a la Justícia. Recordà també que el positivisme legal, al qui agradaria reduir tota la realitat jurídica al dret positiu i a la seva correcta aplicació, no té avui, sembla, cap partidari.

I que les obres de sincretisme, no són creadores, sino que la seva missió és emmagatzemar i conservar el coneixement, despullant-los de fullaraca, per deixar-los tal com són. I que això és el que ha pretès el Sr. Badenes i que corresponia als oients jutjar el seu encert.

El 21 de març el Sr. Escura presenta una comunicació sobre el tema «Llei d'Arbitratge 36/1988 de 5 de desembre. Proposta de reforma».

Pel ponent la Llei d'arbitratge actual no especifica la seva subsidiarietat respecte dels àmbits de l'autonomia de la voluntat de les parts, que l'arbitratge privat necessita i en els quals es basa. Si bé cal establir —digué— uns requisits mínims de validesa i eficàcia, la Llei d'arbitratge no es pot declarar aplicable en bloc a tots els arbitratges que es desenvolupen a Espanya sota sanció de nul·litat (article 3). N'hi ha prou que quedin fixats els requisits i els límits de la institució, veritablement qualificables d'ordre públic i, per tant de mínim necessari i irrenunciable, que al seu parer són els següents:

—El principi de voluntarietat del conveni arbitral.

—L'arbitrabilitat de la diferència.

—El respecte dels principis processals d'igualtat, audiència i contradicció de les parts en la instància arbitral.

—El control judicial-estatal del laude.

I finalment, i per altra part la Llei d'arbitratge espanyola guarda silenci respecte a la possibilitat de sol·licitar als òrgans judicials estatals l'adopció de mesures cautelars, que és una de les llacunes legislatives més denunciades.

El 4 d'abril el President donà compte de que havia assistit en representació de l'Acadèmia a l'imposició de la medalla d'Or dels 50 anys d'exercici professio-

nal al Col·legi de Tortosa al company i acadèmic Sr. Tallada, quedant constància a l'acta de la felicitació de tots els Srs. Acadèmics.

A la mateixa sessió el Sr. Puig Salellas presentà una comunicació sobre el tema «La regulació de l'arrendament rústic i els altres contractes agropecuaris».

Estudià en primer lloc els problemes de competència legislativa i la conveniència de justificar la intervenció del Parlament de Catalunya, ja que —digué— si la regulació pròpia no hauria de discrepar gaire de la llei vigent, l'àmbit de les relacions de conreu té unes característiques pròpies que es consideren socialment importants, malgrat el descens de la importància agropecuària, i que fan convenient la intervenció legislativa.

Per ell, els punts més importants a tenir en compte són:

1. La preeminència del costum
2. Accentuar la professionalitat de l'arrendatari a l'hora de la protecció
3. Escurçar el nombre de pròrroques
4. Exigir el caràcter de cooperador de l'arrendatari per la successió
5. Reduir els supòsits d'adquisició preferent, i
6. Delimitar el concepte de la parceria

El 2 de maig el Sr. Pintó presentà una comunicació sobre el tema «La condició resolutòria expressa. Reforma del Reglament Hipotecari».

Exposà el Sr. Pintó la reforma del Reglament Hipotecari de 4 de setembre de 1998, per cert, impugnada respecte a varis articles, i concretament el 177 a que es dedica la seva exposició, però que ha estat declarat ajustat a Dret per la Sentència de la Sala de lo Contenciós del Tribunal Suprem de 24 de febrer d'enguany.

Dit article 177 reformat, assenyalava entre altres punts la possibilitat de cancel·lar les condicions resolutòries als 15 anys a comptar des del dia que la prestació que garantitza tindria que haver estat satisfeta, sempre que no hi hagués anotada cap demanda al Registre i que la petició es demanés per mitjà d'instància signada per persona que no hagués sigut part del primitiu acte.

Estudià àmpliament aquest supòsit, i creu que representa un gran avantatge per la neteja del Registre de càrregues mortes i per la seguretat del tràfic en general. I que no vulnera els drets del seu titular, encara que aquesta cancel·lació presumeixi l'extinció del seu dret, ja que bastava que hagués reclamat i per altra banda 15 anys és un termini molt llarg.

Només —digué— té dos retrets a fer: Un que era millor que això hagués vingut per mitjà d'una llei i no per modificació d'un reglament, encara que ja hem vist que el Tribunal Suprem l'ha estimat conforme. I l'altre, l'exigència que la sol·licitud estigui signada pel que no va ésser part en el contracte, quant el que va ésser part és precisament el que té més interès.

El 16 de maig se celebrà sessió ordinària en la que es preparà la sessió següent a celebrar a Tortosa, es discutiren alguns punts de la ponència del mes passat del Sr. Puig Salellas i el President donà compte que s'havien trobat varis apunts i esborranys d'actes de l'Acadèmia durant la guerra civil que semblaven autèntiques, proposant que es passessin al llibre d'actes d'aquella època, que restava obert, a més de guardar-los. La proposta fou aprovada per unanimitat.

El 2 de juny, l'Acadèmia celebrà la seva sessió a Tortosa, per recordar els 50 anys de la mort de Joan Martí i Miralles. L'acte se celebrà a la Sala d'Audiència del Palau de Justícia de Tortosa.

Presidiren l'acte el President de l'Acadèmia i el Degà del Col·legi d'Advocats de Tortosa, Excms. Srs. Josep-D. Guàrdia i David Domènech als qui acompanyaren en la Presidència l'Alcalde de Tortosa, Excm. Sr. Joan Sabater, el Degà del Col·legi de Procuradors Il·lm. Sr. Frederic Domingo, el President de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, Honorable Sr. Enric Rebés i el Secretari Sr. Follia.

Obrí l'acte el Degà del Col·legi d'Advocats donant la paraula al Sr. Tallada, que manifesta la seva satisfacció pel fet de que l'Acadèmia celebrés sessió a Tortosa. En aquesta ocasió —digué— ambdues Corporacions (l'Acadèmia i el Col·legi d'Advocats), actuen mogudes per idèntic sentiment, a fi d'honorar la memòria de qui va ésser Acadèmic i President; i per damunt de tot un enamorat de les costums perquè era, tanmateix, un destacat partícip de l'Escola Jurídica Catalana, continuadora pràctica del Dret Comú.

Tot seguit repregué la paraula el Degà del Col·legi d'Advocats, donant també les gràcies a l'Acadèmia per celebrar aquest acte a Tortosa, recordant la figura de Martí Miralles jurista de les terres de l'Ebre, encara que exercís llarg temps a Barcelona, enamorat del dret català, bon advocat, insigne jurista i gran persona. A continuació el Sr. Vallet de Goytisoló pronuncià la lliçó magistral sobre el tema: «Martí Miralles cap al retrobament del Dret Català».

Glossà la figura de Martí Miralles que seguí el mètode secular del *mos italicus* que relacionava el dret romà glossat amb la realitat viscuda i l'il·luminava amb els millors raonaments dels comentaristes que, seguint la pauta dels textos romans, baixaven fins a la problemàtica concreta situant-la dins la conjectura del dret propi, fos legislatiu o consuetudinari.

Concloué recordant que el dret ha d'adequar-se sempre a les noves realitats, però d'una manera realista seguint la pròpia tradició del *ius commune* i la genuïna catalana, no abandonant mai el sentit ètic i prudent tan típics del dret català.

Finalment el Sr. Guàrdia feu una semblança del Sr. Martí Miralles, recordant les seves nombroses publicacions i fent especial esment de la seva gran obra «Principis del Dret Successori aplicats a fórmules d'usdefruit vidual i d'herència vitalícia» que recull una sèrie de conferències pronunciades en el Col·legi Notarial

de Barcelona l'any 1923, en les quals manifesta que el dret successori català és informat per la idea de la plena llibertat de disposició «mortis causa» i pels següents principis:

- a) La necessitat de la institució de l'hereu per tal que hi hagi testament,
- b) La universalitat de la successió,
- c) La incompatibilitat de la successió testada i la intestada,
- d) La perdurabilitat o perpetuïtat d'una i altre classe de successions, i
- e) La indivisibilitat de l'acceptació i repudi d'una herència.

Principis —digué— que segueixen informant en gran part el vigent Codi de Successions.

Concloué afirmant que ens trobàvem davant d'una confluència de valors que defineixen a Joan Martí Miralles com un bon advocat, un insigne jurista i una gran persona, donant per clausurada la sessió.

El 10 d'octubre en sessió ordinària el President feu un resum de l'acte celebrat a Tortosa, donant novament les gràcies al seu organitzador Sr. Tallada.

Donà coneixement de la mort del Vice-president i estimat company de l'Acadèmia Lluís Roca Sastre, quedant constància en l'acta del condol de tots els acadèmics. Al seu enterrament al que assistiren el President de la Generalitat i la Consellera de Justícia, comptà amb la presència de gran nombre d'acadèmics. S'encarregà la necrològica al Sr. Martínez Sarrión.

Feu notar que, precisament pocs dies abans, s'havia constituït a Tàrraga la Fundació Roca-Sastre, de la que ell com a President de l'Acadèmia forma part del Patronat.

Enterà també a tots els Srs. Acadèmics de que s'havia constituït a la Generalitat l'Observatori de Dret Privat de quin Consell Rector formava part ell com a President de l'Acadèmia. Dit Observatori té dintre seu la Comissió de Codificació, dividida en diverses Seccions de les quals formen part varis acadèmics.

S'excusà de no fer un pla del curs, ja que —digué— el mes de desembre, segurament el 19 se celebraran eleccions per cobrir, entre altres, el lloc de President, i que ell no era reelegible i que per tant correspondrà al nou President fer el corresponent pla.

El 24 d'octubre l'Acadèmia celebra la seva sessió, conjuntament amb altres, en la seu de la de Bones Lletres que celebrava els seus 300 anys de la seva fundació com «Acadèmia de Desconfiats».

Fou presidida pel President de la Generalitat Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, a qui acompanyaven en la Presidència el Conseller de Cultura i el President de la Reial Acadèmia de Bones Lletres.

Obrí l'acte el President de la Generalitat que donà la paraula al President de l'Acadèmia de Bones Lletres Excm. Sr. Eduard Ripoll, que recordà la creació de la

mateixa i la seva trajectòria posterior, demanant que fos realitat ben aviat la creació d'un Consell Inter-Acadèmic.

Tot seguit l'Il·lm. Sr. Pere Molas, Secretari de l'Acadèmia feu un estudi de les Acadèmies i del segle XVIII ressaltant la seva importància i el fet que la de Bones Lletres prengué part a favor de la Casa d'Àustria en la Guerra de Successió.

A continuació el President de la nostra Acadèmia Sr. Guàrdia pronuncià un important discurs sobre el tema «Vers el Consell Inter-acadèmic de Catalunya».

Començà recordant que es complirien aviat 69 anys del dia en el qual tingué efecte a l'amfiteatre de la Reial Acadèmia de Medicina, la primera sessió Inter-Acadèmica d'algunes de les més prestigioses Acadèmies d'aquesta ciutat, entre elles la de Bones Lletres, sessions que continuaren celebrant-se, si bé no resten dades documentals, amb la salvetat de la denominada «Festa d'Unió Inter-acadèmica» que tingué lloc a la Casa Llotja el 39 d'abril de 1935.

I que la Generalitat va assumir mitjançant el Decret 120/1987, de 9 d'abril la competència exclusiva sobre les Acadèmies amb llur seu central a Catalunya que li atribueix l'article 9.7 de l'Estatut. I en l'article 2on es reconeix que les Acadèmies són Corporacions de dret públic que tenen com a finalitat la investigació en el camp de qualsevol ciència o art i es determina en l'article 7è que el nom de l'Acadèmia només pot ser utilitzat per aquelles que constin inscrites al Registre d'Acadèmies de la Generalitat.

I si ja fa prop de 70 anys que algunes Acadèmies catalanes sentiren la necessitat d'interrelacionar-se i constituïren la Unió Inter-Acadèmica, *avui*, en un temps nou, es sent la mateixa necessitat i es vol afrontar-la amb els instruments que semblin més idonis. I amb una actitud per la que l'acte que s'estava celebrant donava una pauta.

I a partir d'avui conclogué «sens dubte tots ens sentim més acadèmics i una mica més membres integrants de la gran Corporació acadèmica de Catalunya i sempre al servei de la cultura del nostre país».

Conclogué l'Acte el President de la Generalitat, assenyalant que 300 anys són una llarga durada que demostren que és quelcom important. Recalcà la pervivència de Catalunya i que l'han feta gran el poble per una part, i per l'altre determinades élites, com els que pertanyen a les acadèmies. I que l'esborrany del Decret de creació del Consell Inter-Acadèmic estava ja llest i que aviat el rebríem per poder informar-lo.

El 7 de novembre en sessió ordinària el President informà de que la sessió solemne d'inauguració de curs seria el 30 de novembre i que el 19 de desembre se celebrarien les eleccions per cobrir els càrrecs de President, Vice-president, Censor i Secretari.

Al mateix acte el Sr. Badenes entregà a l'Acadèmia un exemplar de la dot-

zena edició del seu llibre «Conceptos fundamentales del Derecho» i el Sr. Martínez Sarrión de la seva conferència: «Rolandino Zepigono de los glosadores o adelantado de los "comentadores"? La alborada documental de "il trecento"».

I el Sr. Mezquita del Cacho presentà la primera part de la seva comunicació «L'accessió i els Drets de superfície i de sobre elevació o subedificació davant el projecte en estudi del Codi Patrimonial de Catalunya».

Una de les matèries que convé abordar en l'estudi preliminar al projectat Codi Patrimonial de Catalunya —digué— és l'accessió industrial, sobretot la immobiliària, tema bàsic en l'activitat de la construcció, que en aquest territori és d'una especial intensitat.

Per a ell és aconsellable que dit Codi partís d'una enunciació del principi *d'accessió* molt més oberta que la que va adoptar el Codi Civil Espanyol, que en sectors de la doctrina s'ha considerat, bé com imperativa, o bé com una regla general només susceptible de les excepcions taxades que la llei concedeixi expressament.

Amb aquesta finalitat exposà un projecte d'articulat.

El 14 de novembre la sessió fou dedicada a la necrològica del vice-president de l'Acadèmia Excm. Sr. Lluís Roca-Sastre Muncunill, a càrrec del Sr. Àngel Martínez Sarrión. Abans de començar l'acte el President lliurà als Senyors Acadèmics el text de l'avantprojecte de Decret de creació del Consell Inter-Acadèmic i el Sr. Rebés els lliurà sengles exemplars del seu article «El dret davant els avenços de la biotecnologia mèdica».

El Sr. *Martínez Sarrión* pronuncià una veritable peça oratòria, partint de la figura del seu pare Ramon Maria, de qui el seu fill es sentia sempre seguidor i successor, destacant a més del seu fi esperit de jurista, la seva curiositat intel·lectual i gran cultura, així com la seva grandària d'ànima i el seu tarannà de bona persona i les moltes virtuts que l'ornaven i que feien que tothom s'honorés amb la seva amistat.

En el mateix acte s'acordà nomenar-lo President honorari a títol pòstum, i es proclamà la seva vacant.

VIDA CORPORATIVA

Encara que tot el que segueix hagi estat més o menys recollit en l'exposició precedent, creiem necessari destacar en aquest curs:

1. La publicació de l'Historia de l'Acadèmia.
2. El recull de les notes i esborranys d'actes de l'Acadèmia durant la guerra civil i la seva incorporació al llibre d'actes.
3. El que sigui ja quasi un fet la creació del Consell Inter-Acadèmic.

4. La participació de l'Acadèmia a les jornades de Tossa i en el Premi Congrés de Cultura Catalana.
  5. La participació institucional en l'Observatori de Dret Privat i en el Patronat de la Fundació Roca Sastre.
  6. La celebració de la sessió especial a Tortosa, que com hem vist tingué una gran solemnitat.
  7. Quant a les distincions rebudes per alguns Acadèmics:
    - a) La concessió del Gran Collar de Sant Raimon i de la Creu de Sant Jordi a l'estimat Lluís Roca-Sastre.
    - b) El nomenament del Sr. Bassols com a President del Consell Consultiu de la Generalitat.
    - c) El nomenament del Sr. Albaladejo, acadèmic de Barcelona, com a President de l'Acadèmia de Madrid i a l'Acadèmic d'honor Vallet de Goytisolo com a President honorari de la mateixa.
    - d) La concessió de la medalla d'Or al Sr. Tallada amb motiu de complir els 5 anys de Col·legiat a Tortosa.
  8. Quant a altes i baixes
    - No s'ha produït cap alta.
    - S'ha produït, com s'ha dit la baixa, per mort, de Lluís Roca-Sastre. La seva vacant es publicarà dintre de poc en el D.O.G.
  9. Quant a l'organització de l'Acadèmia, correspon cobrir per disposició reglamentària, els càrrecs de President, Censor i Secretari, així com la del vice-president, vacant per defunció. L'elecció tindrà lloc en la primera sessió ordinària el 19 del proper desembre.
- Barcelona 30 de novembre de 2000.